

единъ гасконски рицарски праздникъ", „Симфоническа поема“ за оркестъръ, мецосопранъ-соло, женски хоръ и оркестъръ; „Химнъ на залъзващото слънце“ — за арфа, оркестъръ и органъ; симфоничната рапсодия „Алжиръ“; „Пѣсень на сирацитъ“, за соло, женски хоръ и оркестъръ; „Интермеци“ за пиано и струненъ оркестъръ; пѣсни съ пиано и съ оркестъръ („Легенди за любовта“ — 6 французски романса) операта „Непредвидена среща“ (едноактна) и друга, 3-актна — „Парения“ — въ ржкопись.

Мандолина, ит. mandolino — умалително отъ mandola — малъкъ стру-

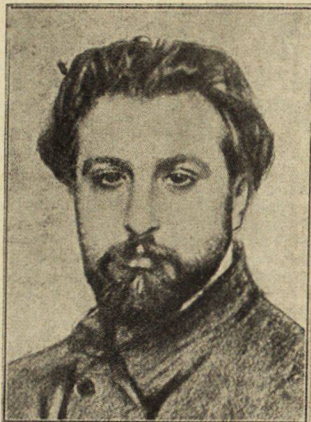
Мандолина

ненъ лютноподобенъ инструментъ, съ крушовиденъ корпусъ, но съ по-малко струни отъ лютната. Има два вида мандолини въ Италия — отечеството на този инструментъ: **Неаполитанска**, съ 4 чифта струни, две по две въ еднозвучие, на квинта строящи се: $g^1 a^1 e^2$, и **Миланска** — съ петъ или шестъ чифта: $g^1 a^1 d^2 e^2$ или $g^1 h^1 e^1 a^1 d^2 e^2$. М. е въ широка употреба и до сега въ Италия — у насъ сжщо бѣ, но въ последно време все повече и повече губи значение на инструментъ за сериозно домашно музициране.

Манели, Франческо — Mannelli, Francesco — единъ отъ първитъ оперни компонисти на Венецианската школа, род. 1595 въ Тиволи при Римъ, умр. 1670 въ Венеция; отъ десетата си година хоровъ пѣвецъ въ Тиволи, 1627 — капелмайсторъ тамъ, а въ 1629 се преселва за продължително пребивание въ Венеция. Първата му опера се явява презъ 1630 г. — „Делия“, дадена въ Болоня, съ втората — „Андромеда“ е билъ откритъ първия общественъ оперенъ театъръ „Св. Касианъ“ въ Венеция презъ 1637, който даде мощенъ тласъкъ за процъвяването на Венецианската опера, а въ третата „La maga ful-

minata“ самъ се явява като ба-сисистъ, поради което бива назначенъ за солистъ-пѣвецъ въ църквата „Св. Марко“. Следъ тази, трета, се зареждатъ още десетина опери, играни въ разни италиямски градове.

Маненъ, Хоанъ де — Manén, Joan de — даровитъ испански компо-

Хоанъ Маненъ

нистъ, род. 14 мартъ 1883 въ Барселона, ученикъ на Аларъ, компониралъ: симфоническа поема „Нова Каталония“, симфоническа драма „Пътятъ къмъ слънцето“, 2 цигулкови и единъ клавиръ-концерти съ оркестъръ, една сюита за пиано и цигулка съ оркестъръ, едно „концерто гросо“ за две цигулки и оркестъръ, една малка испанска сюита за цигулка и пиано, по единъ клавиръ-квартетъ и квинтетъ — петъ испански мелодии за цигулка и пиано, и оперитъ: „Джована отъ Неаполъ“, „Актея“ и „Факловъ танцъ“, 5 испански мелодии за цигулка и пиано (1932).

Манжо, Едуаръ Жозе — Mangeot, Edouard Joseph — основателъ на французска фабрика за пиана, род. 1834 въ Нантъ, умр. 31 мартъ 1898 въ Парижъ; изобретателъ на пиано съ двойна клавиатура, (à double